

Αυτός ο ιστότοπος χρησιμοποιεί cookie από την Google για να παρέχει τις υπηρεσίες του και να αναλύει την επισκεψιμότητα. Η διεύθυνσή σας IP και ο παράγοντας χρήστη γνωστοποιούνται στην Google, μαζί με μετρήσεις απόδοσης και ασφαλείας, ώστε να διασφαλιστεί η ποιότητα της υπηρεσίας, για τη δημιουργία στατιστικών στοιχείων σχετικά με τη χρήση και για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση καταχρήσεων.

ΜΑΘΕΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΓΙΝΕ

LIBROFILO, a books' aficionado

Τετάρτη, Αυγούστου 25, 2021

posted by Librofilo at Τετάρτη, Αυγούστου 25, 2021 | Permalink

"Ένας διαφορετικός τυμπανιστής"

«Δεν υπάρχει πρόβλημα με τους νέγρους στην Αμερική. Το φυλετικό πρόβλημα στην Αμερική είναι πρόβλημα των λευκών.» (Lerone Bennett Jr.)

Φαίνεται ότι οι περιπτώσεις των **John Williams**, με το «**Στόουνερ**», και της **Lucia Berlin**, με το «**Οδηγίες για οικιακές βοηθούς**» δεν είναι οι μόνες στην Αμερικανική λογοτεχνία (υποθέτω ότι θα υπάρξουν κι άλλες), όπου «ξεχασμένα» σπουδαία λογοτεχνικά έργα, επανεκδίδονται χρόνια μετά την πρώτη έκδοσή τους και ταρακουνούν το αναγνωστικό κοινό. Ίσως, βρισκόμαστε μπροστά σε περιπτώσεις, όπου το περίφημο timing, η κατάλληλη χρονική συγκυρία, έρχεται μετά από δεκαετίες, αποδίδοντας δικαιοσύνη στην Λογοτεχνική Ιστορία.

Μια τέτοια (πολύ τρανταχτή) περίπτωση, είναι αυτή του Αφροαμερικανού συγγραφέα **William Melvin Kelley** (Νέα Υόρκη 1937 - 1979), που το 1962, σε ηλικία 24-25 ετών, εξέδωσε το πρώτο του μυθιστόρημα, με τίτλο «**ΕΝΑΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΣ ΤΥΜΠΑΝΙΣΤΗΣ**» («**A different drummer**») και απέσπασε διθυραμβικές κριτικές, συγκρινόμενος με τους γίγαντες της Αμερικανικής λογοτεχνίας (**W. Faulkner**, **J. Baldwin**, **Fl. O'Connor**) αλλά γρήγορα ξεχάστηκε και παρά την κυκλοφορία ακόμα τεσσάρων βιβλίων του, το όνομά του δεν ακουγόταν πλέον.

About

Name: Librofilo (Books'aficionado)

From: Athens, Greece

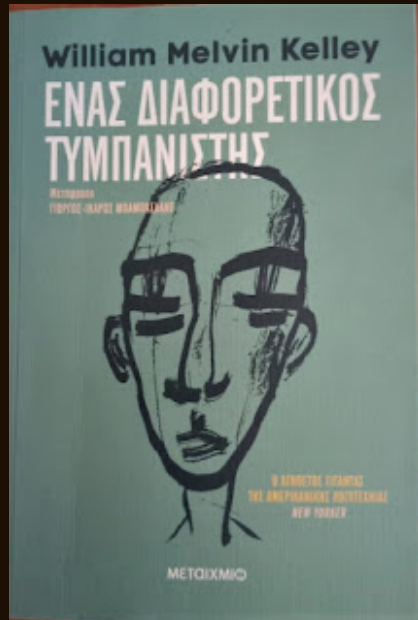
About me: Αυτό το ιστολόγιο, υπάρχει από τον Μάιο του 2006 και ασχολείται κυρίως με κριτικές βιβλίων (ως επί το πλείστον λογοτεχνίας αλλά και μερικά δοκίμια ή πολιτικά και ιστορικά κείμενα). Τα τελευταία χρόνια αποφάσισα να μην ασχολούμαι με βιβλία που διάβασα για τα οποία δεν έχω τίποτα να πω (άσχετα με την αξία τους) ή με βιβλία τα οποία δεν μου άρεσαν καθόλου (και πιστέψτε με είναι αρκετά). Ο σκοπός του blog αυτού δεν είναι να αναπαράγει δελτία τύπου αλλά να γίνεται κατανοητό το βιβλίο που παρουσιάζεται και ο αρθρογράφος να καταφέρει να δώσει στον αναγνώστη του, μια (όσο γίνεται περισσότερη) πληρέστερη εικόνα της ιστορίας και της τεχνικής του συγγραφέα. Πάνω απ' όλα βέβαια αυτό που χαρακτηρίζει αυτό το blog είναι η απεριόριστη αγάπη για το καλό μυθιστόρημα, την καλή λογοτεχνία (χωρίς εισαγωγικά) και γι' αυτό θα συνεχίσει να υπάρχει όσο εκδίδεται τέτοια.

More..

Αυτός ο ιστότοπος χρησιμοποιεί cookie από την Google για να παρέχει τις υπηρεσίες του και να αναλύει την επισκεψιμότητα. Η διεύθυνσή σας IP και ο παράγοντας χρήστη γνωστοποιούνται στην Google, μαζί με μετρήσεις απόδοσης και ασφαλείας, ώστε να διασφαλιστεί η ποιότητα της υπηρεσίας, για τη δημιουργία στατιστικών στοιχείων σχετικά με τη χρήση και για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση καταχρήσεων.

ΜΑΘΕΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΓΙΝΕ

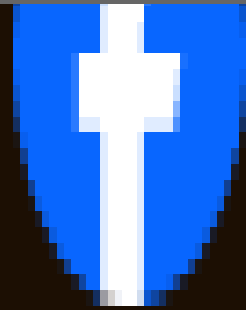
συγκλονιστικό μυθιστορημα για τον Αμερικανικό Νότο, γεματο φαντασία και ευρηματικότητα. Ευτυχώς για τους Έλληνες αναγνώστες, οι **εκδόσεις Μεταίχμιο**, ανπλήφθηκαν την αξία του βιβλίου και εξέδωσαν το «**Ένας διαφορετικός τυμπανιστής**», σε μετάφραση του **Γ.Ι.Μπαμπασάκη**, με **πρόλογο** το άρθρο της **Kathryn Schulz** για την ανακάλυψη του ξεχασμένου συγγραφέα και **επίλογο** της **Jessica Kelley** (σελ.325).

Ο τίτλος του μυθιστορήματος προέρχεται, από τον «**Walden**» του **Henry David Thoreau** : «**Εάν κάποιος δε συντονίζει το βήμα του με το βήμα των συντρόφων του, αυτό ίσως οφείλεται στο ότι ακολουθεί έναν διαφορετικό τυμπανιστή. Ας προχωρά με το ρυθμό της μουσικής που αντιλαμβάνεται ο ίδιος, όποιο κι αν είναι το τέμπο της, όσο μακρινή κι αν ακούγεται.**» (μετάφρ. **Β.Αθανασιάδης**)

Ο «**διαφορετικός τυμπανιστής**» του τίτλου, είναι ο αφροαμερικανός Τάκερ Κάλιμπταν, που γεννήθηκε και ζει στο Σάτον, μια επτινοημένη πόλη του αμερικανικού νότου, ανάμεσα στις πολιτείες του Μισισίππι και της Αλαμπάμα. Βρισκόμαστε στο 1957 και ένα πρωί, οι λευκοί κάτοικοι της μικρής πόλης μαθαίνουν ότι, ο Τάκερ ραντίζει με αλάτι όλο το κτήμα που μόλις έχει αγοράσει, σκοτώνει τα ζώα του, διαλύει την επίπλωση του σπιτιού και μετά του βάζει φωτιά. Οι λευκοί παρακολουθούν άφωνοι, την οικογένεια του Τάκερ, να μπαίνει στο αυτοκίνητό τους και να φεύγουν με τις βαλίτσες τους.

«**Άνοιξε η πόρτα κι ο Τάκερ βγήκε στην αυλή κουβαλώντας στο ένα χέρι ένα τσεκούρι και στο άλλο ένα ντουφέκι. Τ'ακούμπησε και τα δύο στον φράχτη του μαντριού και χάθηκε πίσω απ'το σπίτι. Όταν ξαναγύρισε, οδηγούσε τ'άλογό του, ένα γέρικο γκρίζο ζωντανό που χύλαινε λιγάκι,**

Librofilo

ο φίλος Nuw anda Book Attack
To Alef
N.Δήμου
Ο Πατριάρχης Φώτιος(vivliocafe)
N.Ξυδάκης
ΗΑναγνώστρια από την Κύπρο
AnnaBookLover
Korolos
Εγκλήματα
Ο Μαμαλούζ
Η ευαίσθητη Σταυρούλα
Ο Αλέξης
Exw tico
Aura Voluptas
Movies
Λέξημα
Μ.Φάις
Λ.Κέζα ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΕΣ
Θόδωρος Γρηγοριάδης
Κωλόγρια
Ενστάσεις-Τάκης Καμπύλης
Κώστας Κατσουλάρης
Πολλές λέξεις
Μηχανικός αναγνώστρια
Ficciones
Κρότ
Εύη Λαμπροπούλου
ΚΚ Μοίρης
Άρης Δαβαράκης
Βασίλης Ρούβαλης
Don't ever read me?μπ...
Ο Πανδοχεύς
Βιβλιόφιλη
Αλέξης-Ναυτίλος
Δημήτρης Αθηνάκης
Old Boy
Τσαλαπτερινός
ΚΥΠ Walking
Διαστάσεις
Προκόπης Δούκας
Εαρινή Συμφωνία
Συλλογή Βιβλιοblogs
ΕΚΕΒΙ
Γιάννης Χάρης
Σινέ-θέαση
Μπάμπης
Ροϊδη εμμονές
Ίκαρος Μπαμπασάκης
Καιρός aka Γ Τετράδης
Acid Art

Αυτός ο ιστότοπος χρησιμοποιεί cookie από την Google για να παρέχει τις υπηρεσίες του και να αναλύει την επισκεψιμότητα. Η διεύθυνσή σας IP και ο παράγοντας χρήστη γνωστοποιούνται στην Google, μαζί με μετρήσεις απόδοσης και ασφαλείας, ώστε να διασφαλιστεί η ποιότητα της υπηρεσίας, για τη δημιουργία στατιστικών στοιχείων σχετικά με τη χρήση και για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση καταχρήσεων.

ΜΑΘΕΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΓΙΝΕ

Πυροβόλησε τ'άλογο στο κεφάλι, μόλις πίσω από τ'αυτί, και αίμα κολλώδες κύλησε στον λαιμό του καις το αριστερό μπροστινό πόδι του. Το άλογο στάθηκε ορθό δέκα ολόκληρα δευτερόλεπτα, με τα βλέφαρά του να τσιτώνουν πάνω απ'τα γουρλωμένα μάτια του, κι ύστερα έκανε ένα τυφλό βήμα και σωριάστηκε. Η γελάδα, που οσφράνθηκε θάνατο και αίμα, έτρεξε μ'όλη της τη δύναμη μες στο μαντρί, με τα μαστάρια της να ταλαντεύονται βίαια. Όταν χτυπήθηκε κι αυτή απ'τη σφαίρα, συνέχισε να κινείται ώσπου κοπάνησε στον φράχτη, τινάχτηκε προς τα πίσω, στράφηκε στον Τάκερ με την απορημένη έκφραση μιας γυναίκας που την χαστούκισαν δίχως προφανή λόγο, έβγαλε ένα μουγκανητό και κατέρρευσε. Ο Τάκερ κατέβηκε απ'τον φράχτη και κοίταξε τα σκοτωμένα ζώα.»

Τις επόμενες ημέρες, όλοι οι μαύροι κάτοικοι της περιοχής εγκαταλείπουν τα σπίτια τους, και τις εργασίες τους, με κάθε δυνατό τρόπο. Γεμίζουν τα λεωφορεία, περιμένοντας υπομονετικά στις στάσεις, συνωστίζονται στον κοντινότερο σταθμό τρένου πηγαίνοντας προς διαφορετικές κατευθύνσεις. Οι λευκοί συζητούν για το φαινόμενο, χωρίς να καταλαβαίνουν τι γίνεται, ψάχνοντας απαντήσεις χωρίς αποτέλεσμα.

Η βιβλικού τύπου «Έξοδος» ουσιαστικά αποτελεί το κεντρικό σημείο του μυθιστορήματος. Όπ προηγείται ή ακολουθεί, ουσιαστικά συμπληρώνει με ιδιαίτερα ελλειπτικό τρόπο το αίνιγμα της αποχώρησης των αφροαμερικανών. Οι λευκοί τελείως μπερδεμένοι παρακολουθούν, έναν μαύρο ιεροκήρυκα με πολυτελές αυτοκίνητο να πηγαиноέρχεται ψάχνοντας κι αυτός να καταλάβει τι συνέβη, ενώ το νέο έχει πτέσει σαν κεραυνός και στα νεότερα μέλη της οικογένειας Γουίλσον που πούλησαν το κτήμα στον Τάκερ.

Η πόλη του Σάτον κτίστηκε τον 19^ο αιώνα, έχοντας ως επίκεντρο τις τεράστιες εκτάσεις που κατείχε ο Στρατηγός Ντιούι Γουίλσον, ο οποίος βάφισε τον θηριώδη Αφρικανό σκλάβο που είχε στην κατοχή του, Κάλιμπαν, και έτσι όλοι οι απόγονοι αυτού, εργάζονταν στα κτήματα του, μέχρι τον Τάκερ που δεν δούλευε στη γη, αλλά ήταν ο οδηγός της οικογένειας. Η νεότερη γενιά των Γουίλσον, ο Ντέιβιντ Γουίλσον, αρκετά πιο προοδευτικοί ασχολούντο με τα προβλήματα των αφροαμερικανών, δεν τους φέρονταν σκληρά, ενώ ο μικρός Τάκερ αποτελούσε την συμπάθεια της Καμίλ Γουίλσον (συζύγου του Ντέιβιντ). Όταν ο Τάκερ απαίτησε ουσιαστικά να του πουλήσουν το κομμάτι γης, οι Γουίλσον δεν θεώρησαν παράλογο την απαίτησή του, το είδαν ως σημείο των καιρών. Τώρα κι αυτοί προσπαθούν να καταλάβουν τι έγινε!

« Μία και μοναδική ευκαιρία έχεις στη ζωή σου: όταν μπορείς κι όταν το νιώθεις. Όταν κάτι απ'αυτά λείπει, δεν έχει νόημα να προσπαθήσεις. Αν μπορείς να το κάνεις αλλά δεν νιώθεις ότι το θέλεις, γιατί να το

Γιάννης Πλιάτσας
NO14ME-Προτάσεις τέχνης
Οι ρομαντικοί της πόλης
Βιβλιοθήκες+ιστορίες
Κουτσουρέλης
Πρόσωπα-Ρίτσα Μασούρα
AlloufunMarx
H Roadartist
Lou Read

Το Αρχείο

Μαΐου 2006
Ιουνίου 2006
Ιουλίου 2006
Αυγούστου 2006
Σεπτεμβρίου 2006
Οκτωβρίου 2006
Νοεμβρίου 2006
Δεκεμβρίου 2006
Ιανουαρίου 2007
Φεβρουαρίου 2007
Μαρτίου 2007
Απριλίου 2007
Μαΐου 2007
Ιουνίου 2007
Ιουλίου 2007
Αυγούστου 2007
Σεπτεμβρίου 2007
Οκτωβρίου 2007
Νοεμβρίου 2007
Δεκεμβρίου 2007
Ιανουαρίου 2008
Φεβρουαρίου 2008
Μαρτίου 2008
Απριλίου 2008
Μαΐου 2008
Ιουνίου 2008
Ιουλίου 2008
Αυγούστου 2008
Σεπτεμβρίου 2008
Οκτωβρίου 2008
Νοεμβρίου 2008
Δεκεμβρίου 2008
Ιανουαρίου 2009
Φεβρουαρίου 2009
Μαρτίου 2009
Απριλίου 2009
Μαΐου 2009
Ιουνίου 2009
Ιουλίου 2009
Αυγούστου 2009
Σεπτεμβρίου 2009
Οκτωβρίου 2009
Νοεμβρίου 2009
Δεκεμβρίου 2009
Ιανουαρίου 2010
Φεβρουαρίου 2010
Μαρτίου 2010
Απριλίου 2010
Μαΐου 2010
Ιουνίου 2010

Αυτός ο ιστότοπος χρησιμοποιεί cookie από την Google για να παρέχει τις υπηρεσίες του και να αναλύει την επισκεψιμότητα. Η διεύθυνσή σας IP και ο παράγοντας χρήστη γνωστοποιούνται στην Google, μαζί με μετρήσεις απόδοσης και ασφαλείας, ώστε να διασφαλιστεί η ποιότητα της υπηρεσίας, για τη δημιουργία στατιστικών στοιχείων σχετικά με τη χρήση και για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση καταχρήσεων.

ΜΑΘΕΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΈΓΙΝΕ

Στο βιβλίο, αφηγητές της ιστορίας είναι οι λευκοί. Ευρισκόμενοι σε μια μεγάλη κλίμακα, από ρατσιστές μπουρτζόβλαχους μέχρι αυτούς με κάποια κοινωνική ευαισθησία, οι κάτοικοι του τόπου, συζητούν μεταξύ τους, προσπαθούν με μικρή ή μεγάλη δόση ρατσισμού στις κουβέντες τους, να εξηγήσουν, αφηγούμενοι ουσιαστικά την ιστορία του τόπου. Ένας από τους κεντρικότερους αφηγητές είναι το μικρό αγόρι, που αποκαλείται «Κύριος Λίλαντ», που ανηλαμβάνεται ότι κάτι συνταρακτικό γίνεται στην περιοχή του και κατανοεί τα γεγονότα, ερχόμενο σε αντίθεση με τους φανατικούς ρατσιστές της περιοχής, όπως ο Μπόμπι Τζο, που είναι πάντα έτοιμοι να εκτραπούν.

Η αφήγηση της ιστορίας από τους λευκούς, ξαφνιάζει τον αναγνώστη, διότι ουσιαστικά η δράση συμβαίνει από τους αφροαμερικανούς. Με αυτόν τον τρόπο, ο συγγραφέας τονίζει την «τυφλότητα» και την αφέλεια των λευκών, που αδυνατούν να ανηλεφθούν όχι μόνο, την επίδραση που ασκούν οι μαύροι στην καθημερινότητά τους, αλλά και την δυνατότητά τους για ανεξάρτητη σκέψη και για αυτόνομες ενέργειες.

Ακολουθώντας την τεχνική του «μυθιστορήματος μαθητείας» (χωρίς το βιβλίο να ανήκει σε αυτή την κατηγορία), ο Kelley, μας παρουσιάζει τον κεντρικό του ήρωα, Τάκερ Κάλιμπαν – για τον οποίο μόνο μαθαίνουμε από τις αφηγήσεις τρίτων -, να συνειδητοποιείται, να αφυπνίζεται, και με την αυθόρμητη και βίαιη πράξη του, να τονίζει την «απελευθέρωσή του» από όλα αυτά που τον κρατούσαν «αλυσοδεμένο», από όλα αυτά που ήταν συνδεδεμένος συναισθηματικά, ψυχολογικά, επαγγελματικά. Να φεύγει μακριά, πραγματικά ελεύθερος πλέον, κάτι που δεν μπόρεσαν να πραγματοποιήσουν οι πρώτοι πρόγονοί του που ήρθαν στην Αμερική και πουλήθηκαν ως σκλάβοι.

Δομημένο σε 11 κεφάλαια, που όλα έχουν διαφορετικό αφηγητή, το βιβλίο είναι απλά συγκλονιστικό. Πολυφωνικό και με στοιχεία αρχαίας τραγωδίας, ακολουθώντας το «Φωκνερικό» στυλ αφήγησης, με τις φωνές των κατοίκων, να εναλλάσσονται, ο ευφυέστατος συγγραφέας δεν σχολιάζει, δεν ηθικολογεί, δεν βγάζει συμπεράσματα, δεν δίνει απαντήσεις. Αφήνει τον αναγνώστη του, να κατανοήσει τα γεγονότα, να εισχωρήσει στην καρδιά της ιστορίας και να σκεφτεί – έτσι κι αλλιώς υπάρχει πολλή τροφή για σκέψη σε ότι διαδραματίζεται στο βιβλίο. Το

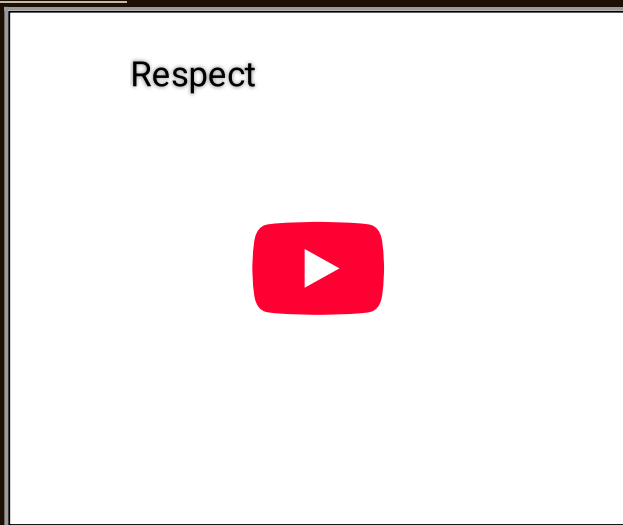
Απριλίου 2011
Μαΐου 2011
Ιουνίου 2011
Ιουλίου 2011
Αυγούστου 2011
Σεπτεμβρίου 2011
Οκτωβρίου 2011
Νοεμβρίου 2011
Δεκεμβρίου 2011
Ιανουαρίου 2012
Φεβρουαρίου 2012
Μαρτίου 2012
Απριλίου 2012
Μαΐου 2012
Ιουνίου 2012
Ιουλίου 2012
Αυγούστου 2012
Σεπτεμβρίου 2012
Οκτωβρίου 2012
Νοεμβρίου 2012
Δεκεμβρίου 2012
Ιανουαρίου 2013
Φεβρουαρίου 2013
Μαρτίου 2013
Απριλίου 2013
Μαΐου 2013
Ιουνίου 2013
Ιουλίου 2013
Αυγούστου 2013
Σεπτεμβρίου 2013
Οκτωβρίου 2013
Νοεμβρίου 2013
Δεκεμβρίου 2013
Ιανουαρίου 2014
Φεβρουαρίου 2014
Μαρτίου 2014
Απριλίου 2014
Μαΐου 2014
Ιουνίου 2014
Ιουλίου 2014
Αυγούστου 2014
Σεπτεμβρίου 2014
Οκτωβρίου 2014
Νοεμβρίου 2014
Δεκεμβρίου 2014
Ιανουαρίου 2015
Φεβρουαρίου 2015
Μαρτίου 2015
Απριλίου 2015
Μαΐου 2015
Ιουνίου 2015
Ιουλίου 2015
Αυγούστου 2015
Σεπτεμβρίου 2015
Οκτωβρίου 2015
Νοεμβρίου 2015
Δεκεμβρίου 2015
Ιανουαρίου 2016
Φεβρουαρίου 2016
Μαρτίου 2016
Απριλίου 2016
Μαΐου 2016
Ιουνίου 2016

Αυτός ο ιστότοπος χρησιμοποιεί cookie από την Google για να παρέχει τις υπηρεσίες του και να αναλύει την επισκεψιμότητα. Η διεύθυνσή σας IP και ο παράγοντας χρήστη γνωστοποιούνται στην Google, μαζί με μετρήσεις απόδοσης και ασφαλείας, ώστε να διασφαλιστεί η ποιότητα της υπηρεσίας, για τη δημιουργία στατιστικών στοιχείων σχετικά με τη χρήση και για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση καταχρήσεων.

ΜΑΘΕΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΓΙΝΕ

Παρότι έχει γραφτεί πριν από 80 χρόνια, παραμένει πολύ σύγχρονο, πολύ καίριο, πολύ ζωντανό. Είναι ένα μυθιστόρημα που ισορροπεί με θαυμαστό τρόπο μεταξύ μαύρου χιούμορ και δράματος, και μιλάει για τον ρατσισμό με την ίδια δύναμη που έχουν τα βιβλία του **James Baldwin**, μιλάει για την άγνοια που προέρχεται από τον φόβο για ό,τι δεν καταλαβαίνουμε, μιλάει για τον βαθύ διχασμό μιας χώρας. Η ανάγνωσή του είναι επιβεβλημένη για όποιον αγαπάει την καλή λογοτεχνία, που δονεί και συγκινεί και ταυτόχρονα προβληματίζει.

Βαθμολογία 88 / 100

0 Comments:

Δημοσίευση Σχολίου

Σημείωση: Μόνο Ένα Μέλος Αυτού Του Ιστολογίου Μπορεί Να Αναρτήσει Σχόλιο.

Απριλίου 2017
Μαΐου 2017
Ιουνίου 2017
Ιουλίου 2017
Αυγούστου 2017
Σεπτεμβρίου 2017
Οκτωβρίου 2017
Νοεμβρίου 2017
Δεκεμβρίου 2017
Ιανουαρίου 2018
Φεβρουαρίου 2018
Μαρτίου 2018
Απριλίου 2018
Μαΐου 2018
Ιουνίου 2018
Ιουλίου 2018
Αυγούστου 2018
Σεπτεμβρίου 2018
Οκτωβρίου 2018
Νοεμβρίου 2018
Δεκεμβρίου 2018
Ιανουαρίου 2019
Φεβρουαρίου 2019
Μαρτίου 2019
Απριλίου 2019
Μαΐου 2019
Ιουνίου 2019
Ιουλίου 2019
Αυγούστου 2019
Σεπτεμβρίου 2019
Οκτωβρίου 2019
Νοεμβρίου 2019
Δεκεμβρίου 2019
Ιανουαρίου 2020
Φεβρουαρίου 2020
Μαρτίου 2020
Απριλίου 2020
Μαΐου 2020
Ιουνίου 2020
Ιουλίου 2020
Αυγούστου 2020
Σεπτεμβρίου 2020
Οκτωβρίου 2020
Νοεμβρίου 2020
Δεκεμβρίου 2020
Ιανουαρίου 2021
Φεβρουαρίου 2021
Μαρτίου 2021
Απριλίου 2021
Μαΐου 2021
Ιουνίου 2021
Ιουλίου 2021
Αυγούστου 2021
Σεπτεμβρίου 2021
Οκτωβρίου 2021
Νοεμβρίου 2021
Δεκεμβρίου 2021
Ιανουαρίου 2022
Φεβρουαρίου 2022
Μαρτίου 2022
Απριλίου 2022
Μαΐου 2022
Ιουνίου 2022

Αυτός ο ιστότοπος χρησιμοποιεί cookie από την Google για να παρέχει τις υπηρεσίες του και να αναλύει την επισκεψιμότητα. Η διεύθυνσή σας IP και ο παράγοντας χρήστη γνωστοποιούνται στην Google, μαζί με μετρήσεις απόδοσης και ασφαλείας, ώστε να διασφαλιστεί η ποιότητα της υπηρεσίας, για τη δημιουργία στατιστικών στοιχείων σχετικά με τη χρήση και για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση καταχρήσεων.

ΜΑΘΕΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΉΓΙΝΕ

- Απριλίου 2023
- Μαΐου 2023
- Ιουνίου 2023
- Ιουλίου 2023
- Αυγούστου 2023
- Σεπτεμβρίου 2023
- Οκτωβρίου 2023
- Νοεμβρίου 2023
- Δεκεμβρίου 2023
- Ιανουαρίου 2024
- Φεβρουαρίου 2024
- Μαρτίου 2024
- Απριλίου 2024
- Μαΐου 2024
- Ιουνίου 2024
- Ιουλίου 2024
- Αυγούστου 2024
- Σεπτεμβρίου 2024
- Οκτωβρίου 2024
- Νοεμβρίου 2024
- Δεκεμβρίου 2024
- Φεβρουαρίου 2025
- Μαρτίου 2025
- Μαΐου 2025
- Αυγούστου 2025
- Οκτωβρίου 2025

~ Back Home

Τα Πρόσφατα Posts

Σβήνονται οι αναμνήσεις; ("Η αστυνομία της μνήμης")
"Η χρονιά θανάτου του Ρικάρντο Ρέις"
Knowing Dr Pozzi ("Ανδρας με κόκκινο μανδύα")
"Ο Δον Υπαστυνόμος"
"Το Πέρασμα του Μακελάρη"
Ένας συγκλονιστικός "Εθελοντής"
Ένα βιβλίο για την καταπίεση και την λήθη ("Ηθικές...")
"Τζίντλι"
"Ένας άνθρωπος είναι όμοιος με τη ζωγραφιά του" ("...")
POP. 1280

Credits

Layout design by Pannasmontata